УДК 349.41

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ЗЕМЕЛЬНОГО СЕРВІТУТУ

Цибань А.А., асистент
(Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенко)

Суспільство знаходячись у динамічному стані характеризується стрімким розвитком у різних сферах суспільного буття. Задоволення потреб та інтересів суб'єктів цього суспільства залежить саме від важелів та інструментів які вони обирають. З-поміж цивільних правовідносин особливо місце наряду із зобов'язальними відносинами займають своє місце речові, характерною рисою яких є саме речові права.

Речовими правами є права, що встановлюють панування особи над речами і усувають всіх інших осіб від можливості впливу на ці речі. Речові права є абсолютними, тому що вони встановлюють монопольну владу особи над речами [1]. Так, особливе місце серед речових прав займають речові права на чуже майно серед яких пропонуємо виокремити саме право користування чужими майном (сервітут), який відомий нам ще з римського приватного права. Відповідно до ч. 1 ст. 401 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), право користування чужим майном (сервітут) може бути встановлене щодо земельної ділянки, інших природних ресурсів (земельний сервітут) або іншого нерухомого майна для задоволення потреб інших осіб, які не можуть бути задоволені іншим способом [2]. Згідно ч. 1 ст. 98 Земельного кодексу України (далі – ЗК України), право земельного сервітуту - це право власника або землекористувача земельної ділянки чи іншої заінтересованої особи на обмежене платне або безоплатне користування чужою земельною ділянкою (ділянками) [3].

Однак, сервітуарій здійснює певні дії, які задовольняють його інтерес щодо користування чужою земельною ділянкою (будівлею), у той час як власник повинен не перешкоджати йому в цьому. Так само у наш час при встановленні, наприклад, сервітуту щодо прокладення ліній електромереж через чужу земельну ділянку, власник цієї ділянки повинен не перешкоджати сервітуарію це робити, але крім того, після прокладення цих електромереж він повинен терпіти їх перебування на своїй земельній ділянці, хоча можливо ці електромережі й заважають його господарській діяльності.

Таким чином, у сервітутних відносинах, крім обов'язку не перешкоджати у здійсненні права користування чужим майном, існує обов'язок власника слугуючої нерухомості терпіти дії сервітуарія, які складають зміст встановленого сервітуту.

Список литератури:

1. Цивільне право: підручник: у 2 т. / В. І. Борисова (кер. авт. кол.), Л. М. Баранова, Т. І. Бєгова та ін.; за ред. В. І. Борисової, І. В. Спасибо-Фатєєвої, В. Л. Яроцького. Харків, 2011. Т.1. 656 с.